Posledni Mohikan

Povídka z roku 1757

Od Coopera, přeložil Josef Vojáček.

DÍL I.

Pokračování.

"Zajisté překazíte," odpovědělа svévolná dívka, "nebo jsem neslyšela nikdy nehodnější spojení zpěvu a obsahu, jako právě nyní; a již jsem daleko pokročila v učeném skoumání o příčinách takové neshodnosti zvuku a smyslu, ani jste vy přerušil kouzlo rozjímání toho svým hlasem, Dunkane!"

"Nevím, co nazýváte mým hasem" řekl Heyward tím podotknutím zřejmě popřehnut, "ale to vím že je mi vaše a Kořina bezpečnost nad nejlepší Hendlovu hudbu milejší." Umlkl a ohledna se rychle k jedné houštině, upřel pak oči své nedůvěřivě na průvodčího, který kráčel dále pevným krokem a vždy s stejnou vážností. Usmál se mladý muž opovržlivě sám nad sebou, mysle že měl nějakou lesklou jahodu lesní za blysknavou zřítelnici slídivého divocha; a pobodnuv svého koně vedl plachou myšlénkou přerušenou rozmluvu dále.

Zmýlil se major Heyward, opustil li na okamžik z mladické a vysokomyslné hrdosti čilou svou ostražitost Sotva že poodjela družina, rozhrnuly se opatrně větve houštiny, a lidská tvář tak strašně divá, jak jen umění divochů a jejich nezkrocené vášně ji učiniti mohly, pohlížela za stopami vzdalujících se cestovatelů. Blesk radosti mihnul se v temně barevných tazích obyvatele lesního když stopoval cestu svých domnělých obětí, které se ubíraly beze všeho podezření dále, napřed lehké a vděkuplné postavy ženštin, zde onde na oklikách stezky své se vyskytující a za nimi zmužilá postava Heywarda, až konečně zmizel i nerudný kantor za nesčíslnými kmeny v tmavém seřadění za nimi vystupujících stromů.

III.

Nivy nezdělány dokud byly
Ryčný vedly naše řeky ples;
Hudby vod na povždy bavily
Svíží, nekonečný les;
A proudy, potůčci i žídla hrčně
Valily, proudily však se ve stíně.

Bryant.

Necháme všeho podezření prázdného Heywarda i jeho družinu vnikati hloub do lesa, který choval tak zrádné obyvatele, a podle práva spisovatelova přeneseme dějiště několik mil na západ od místa, kde jsme je posledně byli viděli.

Onoho dne, asi hodinu od táboru, mohl každý pozorovati dva muže plahočiti se podle břehů jedné malé ale prudké řeky, jakoby očekávali příchodu někoho třetího nebo blížení se předzvídané již události. Nesmírné klenutí lesů táhlo se až ku kraji řeky, a vypnuté nad vodou zastiňovalo její šerý lesklý tok barvou ještě šeřejší. Umdlévali již paprskové sluneční a dusné parno denní již ulevilo, když vystouply chladnější páry studánek a pramýnků nad listnatá svá zřídla a vznášely se ve vzduchu. Mrtvé ticho, jaké doprovázívá nesnesitelné vedro amerických krajin v červenci, panovalo dosavade v osamělém místě, rušeno toliko tichými hlasy nadřečených mužů, chvilkovým a lenivým klofáním okřívajícího datle, nepříjemným křikem strakaté sojky anebo dosléháním temného hukotu vzdáleného vodopádu.

Tito slabí a jednotliví zvukové byli obyvatelům lesním příliš obvyklí, aby se jimi vytrhovati dali ze zajímavé rozmluvy své. Jeden z nich byl pleti rudé, zdoben okrasami divochů; druhý pak oblečen jsa v šat hrubý a skoro divošský, byl světlejší ačkoliv sluncem osmahlé a poněkud uvadlé barvy, mohly se honositi původem evropejským. Prvnější seděl na konci omšeného kmenu, tak že mu lze bylo zvýšiti dojem vážné řeči své klidnými ale výraznými posuňky rozmlouvajícího Indiana. Nahé takměř tělo jeho představovalo hrozné vyobrazení smrti zakreslené barvami bílými a modrými. Hladce ohoená hlava jeho, na které ušetřen zůstal toliko dobře známý, rytířský chochol vlasů, byla bez všeliké ozdoby; jediné orlí péro viselo přes týmě jeho k levému ramenu. Tomahawk a škalpovní nůž anglického díla vězely za jeho opaskem, ana krátká vojenská ručnice, jakýmiž politika bělochů ozbrojila divoké své spojence, ležela nedbale přes jeho nahé a svazovité koleno. Široká prsa, plné oudy a přísné vzezření tohoto bojovníka označovaly, že dosáhl síly svých dnů ačkoliv žádné známky umdlévajícího stáří nebylo na něm viděti.

Postava bělochova, možno-li souditi z částí těla nezakrytých jeho oděvem prozrazovala muže uvyklého svízelům i lopotám od nejoutlejšího mládí svého. Ačkoli zavalitý byl spíše vyhublý nežli plný v těle; každá ale žilina a každý sval byl silný a stužený neustálým snášením psoty a trampot. Na sobě měl koženou trapersku temnozelené barvy, s vybledlým žlutým lemováním, a letní čapku z kůže, ježto byla ostříhána ze srsti. Za pasem z vampunu podobným tomu, jenž opínal chuličký oděv Indiánův, nesl také nůž ale žádný tomahawk. Jeho mokasiny byly zdobeny podle fantivého spůsobu divochů; kdežto od zpodního šatu jeho bylo viděti zpod myslivecké haleny toliko pár zvířecích kamašl po stranách zalemovaných a srnčí šláchou nad kolenoma uvázaných. Brašna a růžek doplnily jeho kroj, a o blízký stromek podepřena stála velmi dlouhá ručnice dle zkušenosti důmyslnějších bělochů nejnebezpečnější to zbraň střelní. Oko lovcovo nebo zvěda, nechť si byl kdokoli, bylo malé, ohnivé, bystré a nepokojné, těkající když zaluvil, na vše strany jakoby pátralo po zvěři nebo hledalo blížícího se nepřítele. Přece ale byl obličej jeho, těmto přivyklé nedůvěry známkám navzdor, netoliko, vší lsi prázdný, nýbrž v okamžení, co ho uvádíme, měl i výrazu sprosté poctivosti.

"I vaše podání svědčí se mnou, Čingačgůče," pravil on v jazyku všem rozencům, kteří obývali v zemi mezi Hudsonem a Potomakem, dobře známém, z kterého my chceme čtenáři k vůli podati volný překlad, vynasnažíce se při tom podržeti i některé zvláštnosti jak osoby tak mluvy. "Vaší otcové přišli od zapadajícího slunce, přeplavili se velikou řekou, bojovali s národem země té i opanovali ji; a moji přišli od rudé oblohy ranní přes jezero slané a činili zcela dle příkladu otců vašich. Nechme tedy Bohu rozsouditi při naši, a přátelé, ušetřme si slov."

"Moji otcové bojovali s nahým rudým mužem," odvětil Indian za smušile v téže řeči. "Není rozdílu, Sokolí-oko, mezi kamenošpičatým šípem bojovníka a mezi olověnou kulkou, kterou vy zabijíte?"

"Vtip má Indian, třeba ho oblékla příroda v kůži rudou!" vece bílý muž potřásaje hlavou, jakoby odvolání takové na jeho spravedlnost nebylo marné. Nějakou chvilku zdál se přesvědčen býti lepším důvodem; ale zpamatoval se opět, odpověděl na námitku svého odpůrce jak při své obmezené vědomosti nejlíp jen mohl: "Učenec nejsem aniž po tom bažím; ale soudě z toho, co jsem tam dole na srnčích a veverčích honech viděl při jinoších, myslel bych, že ručnice v rukou jejich dědů nebyla by tak nebezpečna jako ořešákový luk a dobrý oblátek na šípě napnut li indianskou znalostí a vypuštěn-li indianským okem."

"Máš pověst tu od otců svých," odpověděl onen lhostejně, máchaje rukou s hrdým opovržením. "Co říkají starcové vaši? Vypravujíli bojovníkům mladým že bledí obličejové se potkali s muži rudými, omalovanými do bitvy a kamenným mlatem aneb střelou dřevěnou ozbrojenými?"

"Nejsem muž předpojatý aniž takový, abych se vynášel přirozenými výhradami svými, ačkoliv nejtrpčí můj na zemi nepřítel je on Irekez, nesmí upřati, že bílého rodu jsem," odpověděl zvěd, přehlížeje s tajným zalíbením osmáhlou barvu své kostnaté a svazovité ruky; "a rád se vyznám, že národ můj rozličné prostředky má, které já schváliti nemohu. Tak mají zvyk psáti do kněh, co byli vykonali a viděli místo, co by poučiti měli své krajany, v čem zbabělý vychloubač může ze lži pokárán býti a v čem srdnatý voják se odvolati na své kamarády k osvědčení pravdy svých slov. Následkem špatného obyčeje toho stává se, že muž jsa příliš svědomitý aby zmařil dny své mezi ženami, uče se jmenům černých známek, nezví nikdy o činech otců svých aniž klásti může hrdost v to, aby jich předčil. Co se mne týče, myslím, že všickni Bumppové střílati uměli; nebo já mám k ručnici přirozenou způsobnost, která musela z pokolení na pokolení přecházet, ano nám učení svaté praví, že všecka nadání dobrá i zlá shůry přicházejí; ačkoliv bych v té případnosti nerad ručil za jiné. Všechno ale má své stránky; ptám se tě tedy, Čingačgůče, co se dálo, když otcové naši poprvé se setkali?"

Okamžité ticho následovalo, kdež Indian sedě mlče; načež pln důstojnosti svého úkolu počal slavně krátkou svou povídku:

"Slyš Sokolí-oko, a uši tvoje nemají se napájeti žádnými lžemi. Totoť vypravěli moji otcové a vykonali Mohikáni." Ustál na okamžení a pohlédnuv okem pátravým na svého společníka, pokračoval dále hlasem, že se podobalo napolo otázce napolo tvrzení: "Neteče řeka ta u nohou našich k letu, až kde její vody stanou se slanými a proud se dme nazpět!"

"Musím vyznati, vaše podání jsou věrna v obojím tom," odvětil muž bílý; "nebo já tam byl a viděl jsem obé, ačkoliv jsem si nemohl nikdy vysvětliti proměnu, jak ta samá voda, tak sladká ve stínu, může se státi trpkou na slunci."

"A proud!" tázal se Indian, čekaje na odpověď jeho s onou dychtivostí, jakou pociťuje člověk, máli se stvrditi svědectví, které on s úctou obdivuje; "otcové Čingačgůkovi nelhali!"

"Svatá Bible není pravdivější a ta na světě největší pravdou. Ten zpáteční proud jmenují přílivem, což jest vše velmi snadna a dosti jasna. Šest hodin vody tam vtékají a šest hodin vytékají a to z příčiny té; jeli voda v jezeře vyšší nežli v řece, vtéká do této, až řeka vystoupí nejvýše, a pak z ní se opět vylévá."

"Vody v lesích a na velkých jezerích tekou dolů, až leží ploše jako ruka má," pravil Indian, vypna rámě své vodorovně a pak netekou více."

"Kdož poctivý chtěl by upírati," řekl zvěd, poněkud rozhorlen nad nedůvěrou v jeho výklad o tajemství přílivu, a v poměru málém a kde zém plochá, má to zajisté svou pravdu. Ale všecko závisí na tom, jakou měrou hledíš k věcím. Tak je v poměru malém země plochá, u velikosti ale kulatá. Na ten způsob mohou kalužiny a rybníky, ano i velké čerstvé vody jezerní býti stojaté, jak ty i já víme, že jsou, an jsme viděli; rozhrnešli ale vodu po veliké prostoře jako je moře, kde země kulatá, kterak u časa může býti voda pokojna? Tak dobře mohl bysi očekávati, že řeka ta ustane tiše na okraji černých oněch skal míli nad námi, ačkoliv uši tvé vypravují tobě, že se valí přes ně právě v okamžení tom!"

Třeba neukojen mudrováním svého společníka, byl Indian příliš vážný, aby okázal nevěru svou. Poslouchal jakoby přesvědčen byl a pokračoval pak u svém vypravování důstojně jako dříve:

"Přišli jsme ode strany, kde slunce za noci se skrývá přes širé planiny, kde bůvolové žijí, až k veliké řece. Zde jsme bojovali s Alligevy až země červena byla krví jejich. Od břehů veliké řeky až ku břehům slaného jezera nebyl, kdo by nám zastoupil cestu. Makové sledovali pozdalí. I řekli jsme, že země má býti naše od místa, kde voda se nedme více nazpět proti tomuto proudu, až k řece proti tomuto proudu, až k řece dvacíti sluncí cesty na léto. Zemi, které jsme co bojovníci vydobyli, hájili jsme co mužové. Zahnali jsme Maky s medvědy do lesů; neokoušeli oni soli leda při studánkách*), aniž vytáhli rybu z velikého jezera; ostlí jsme jim lázeli."

"Vše to slyšel jsem a věřím," vece muž bílý, vida že Indian umlkl "ale to se stalo dávno, než Angličané přišli do země."

"Smrk rostl tenkráte, kde ten kaštan nyní stojí. První obličejové bílí, kteří k nám přišli, nemluvili anglicky. Přistáli ve velikém kanou*], když moji otcové pohřbili se sousedními muži rudými tomahawk **). Tenkráte Sokolí-oko, pokračoval dále, prozraděs své hluboké pohnutí totiko snížením hlasu svého k oněm hlubokým zvukům hrdelním, které upotřebeny v čas, jejich řeč tak líbeznou činí, "tenkráte byly jsme národ a byli jsme šťastni. Jezero slané dávalo nám své ryby, les svou zvěř a povětří ptáky své. Brali jsme si ženy, které nám rodily dítky; vzývali jsme Velikého Ducha, a drželi Maky vzdálí od vítězných zpěvů našich!"

"Víš něco o své vlastní rodině z oněch časův?" tázal se běloch. "Nebo tys muž spravedlivý na Indiana, a zdědil li si jejich vlastnosti jak se domnívám, museli býti tvoji otcové statnými bojovníky a moudrými muži v radě při ohni."

"Rod můj je praotec národů," vece Indian, ale já muž nesmíšený. Krev náčelníků je v žilách mých a zůstane na věky.

Pokračování.

*] Tak nazývají divoši člunky své buď z jednoho vypáleného kmene aneb zdělané z kůry stromové.

**] To jest když vstoupili se sousedy v mír.

Pekla zplozenci.

Fantastický román z dob Rudolfa II.

—od—

J. J. KOLARA.

XIV.

Rodinný kvas v domě Faustově.

Pokračování.

Vůkol po stěnách třpytily se v poblesku sporého světla, které svítilna vydávala, krůpěje stékající vlhkosti; po stranách daly se rozeznati malé kapličky a na konci hlavní stěny bělel se na hlavním oltáři vysoký kříž umučeného Spasitele. Byla to podzimní kaple. Filomén učiniv pobožně kříž, kráčel dále a prošel krátkou chodbu, přišel opět na schody a odtud k malému výklenku. Otevřel padací dvéře a octnul se v domě Faustově.

Filomén se konečně nalézal v jakémsi sklípku, z něhož vedly schůdky nahoru do síně, kde obyčejně Scota slavíval obřady Lilithiny; opat ani nevylézal po těchto schůdkách nahoru, anobrž skrčiv se, podle stěny nízké chodby šoupal se dál a dále, až se konečně dopravil k jakémusi otvoru, který byl zastřen čtverhranným rámcem. Stiskl na rámci péro, rámec skočiv do výše, učinil svobodný průchod a pan Filomén vstoupil do komnaty. Ležel zde Vilém a na zemi Scotovo umělé nástrojí — Sempiterna. Ubohý mladík odpočíval v hlubokém spánku.

Pan Matouš Filomén pozastaviv se s outrpnosti naň se díval a hovořil: "O nešťastný mládenče! V jak krátkém čase a jak v ouzkých mezích malého prostranství přežil's nejpodivnější osudy, s jakýmiž se zřídka smrtedlníci potkávají. Zrozen z matky hříšné, kterou svět nazývá Succubem, pekla zplozenec, bedlivým vychováním v lůně svaté církve, záhy naučil's se potlačovati v sobě nevědomou chtivost učinlivosti pekelné, trýznil's v sobě ducha pošlého z tmavé říše, abys jej očistil a vyvodil k světlu. A ejhle, dařilo výborně mohutné tvé vůli! Klamná láska kterou tobě získuchtivost před oči uvedla zmařila tvoje světější naděje v budoucnost, klamem byl's uvržen v náruč ohavné smrti a zázračně osvobozen, klesl's opět klamu v ohavnou náruč. Jeden padouch zmařil tvé tělo, a druhý padouch tvou duši. Avšak převržená míra tolikerých podvodů strhala ti blánu s očí a šťastně vyvázl's z trapných osidel svého tryznitele. Brána nového žití tobě se otevírá, a bohdá dnešní noci již do ní vstoupíš a v shledání milém blouznivého ducha zotavíš."

Po těchto slovech pojal pan Filomén Viléma opatrně za ruku a zbudil jej.

Vilém po drahné chvíli probrav se z dlouhého spánku, poděšen vyskočil, toho jsa mínění, že opět jej uchvacuje mohutná pravice doktora Scoty. Ale poznav při světle svítilny Matouše Filoména, brzo se upokojil, ano i potěšil z jeho přívětivého pohledu. Tanuly mu na mysli zpomínky krásnější minulosti. Cítil se dotknut zápachem májového vzduchu. Viděl se s bratrem Joštem na zahradě otcova domu, viděl v lesku zapadajícího slunce přespanilou ženu, šikmo na tigru sedící, viděl ono žhavé oko, hroužící své plamenné šípy do nejtajnějších hlubin omámené duše zpomínal pak i na umírajícího otce, na jeho poslední ustanovení a zvláště na jeho důtklivou žádost, která se končila těmito slovy: "Vy však neopustíte tento dům až po roce a šťastnými po mně pozůstalými poklady odebéřete se do Svaté země: tam se usadíte na břehu posvátného Jordánu a rok a den budete se koupati, den po dni před východem slunce v jeho vlnách. Přísahejte, že tak učiníte!"

U víru těchto na kvap v něm zmáhající se zpomínek tázal se Vilém Filoména:

"Co se stalo s naším dědictvím?"

"Je vám ukradeno," odtušil Filomén. "Ale s boží pomocí bude vám zas navráceno. Nyní však mne následuj!"

Když odcházeli zavadil Vilém nohou o dřevěnou lebku na zemi ležící Sempiterny. I zavzdechla příšerná nevěsta z kloubnatých útrob i zařehtaly v ní kolečka. S trpkým úsměchem odkopl ji Vilém od sebe a ukázav na ni pravil k Filoménovi. "Pracoval jsem, pracoval bez oddechu, abych vypátral co se skrývá v nejtajnějších skrýších přírody. Trýznil jsem ducha i tělo v inkantamentech vyskoumal jsem arithmeticam magicam až do nejmenších počtů, a citacemi Scotova "Biče pekla" zaplavil jsem si všechnu paměť, abych se dopídil nesmrtedlnosti tělesné a konečně se stal nesmrtedlným že nichem nesmrtedlné nevěsty Sempiterny. Zde vizte, pane opate, zde leží ta nesmrtelná nevěsta s dřevěnou nesmrtedlností, a kdož ji obejme, musí se míti na pozoru, aby jí nepolámal duši!"

Filomén, aby přetrhl na kvap se zmáhající proud bolestných ba i k šílenosti se chýlících myšlének v duši Viléminově, chopil jej za ruku a táhl za sebou z komnaty. Vedl jej upřímo do síně Lilithiných obřadů Síň byla skvostně osvícena. Na tomž místě, kde dříve stávala lastura, do které vstupoval k Lilithě Behemot, stál nyní stůl hojnými svícemi ozářený a celý pokrytý skvostnými nádobami, z kterých vystupoval zápach vonných jídel a nápojů; kde dříve se nalezal Behemothův trůn, stály pohovky, pokryté Benátskými čalouny Filomén uvedl Viléma k pohovce a kázal mu, aby se posadil.

Jelva tak učinil, zvolal Filomén: "Vilémě, z říše snů vstoupíš nyní do říše skutečnosti. V té šťastně se uhostiti, budiž tvým povoláním. Pusť mimo sebe veškeré blouznění nadvětrných mudrců a z kruhu obmezeného, jakýž bůh člověku vykázal, nechtěj vystupovati, vrať se v lůno bratrské ano i mateřské lásky!"

Po těchto slovech Filomén zazvonil.

Otevřeli se na překot protější dvéře a objevil se v nich jinoch asi dvacítiletý, takměř ještě holobrádek ale při tom mohutných svalů a údů. Obličej jeho měl panický, skorem ženský výraz. Modré trochu zádumčivé oči, nos outlý, kadeře rusé a hebounké a v milém nepořádku po šíjích se prsténkující. Byl to živý obraz Viléminův, takměř jeho druhé tělesné jáctví. Mladík ve dveřích stojící rozpřáhl náruč svou a hlasem v kterém se stejně roztouženost i radostné překvapení jevily, zvolal: "Vilémе!"

Vilém vyskočil, jako by v jeho ucho byla uhodila známa, ale dlouho již neslýchaná hudba.

"Vilémе! Což pak mne již neznáš?" opakoval mladík ve dveřích.

"Jošte! — Jošte!" vykřikl v radostném poděšení Vilém a jako u vytržení spěchal mu v oustery. "Jošte! ty žiješ?" tázal se s udušeným pláčem Vilém na jeho ústech.

"Žiji, žiji, — můj Vilémе!" odtušil Jošt a tiskl ho vroucněji na prsa svá. "Žiji z laskavosti opata Filoména, který mne vyrval z mrákot smrti, rány moje vyléčil a životu opět vrátil."

Byloť v skutku pohnutlivé pohledění na oba mladíky, kterak se bez přestání objímali a zas líbali, jeden druhému roveň a podoben, jak by je byla tvořící příroda vyklopila z jedné formy.

Posadil se na pohovku a Vilém začal vypravovati své podivné příhody od onoho osudného okamžení, když byl nalezen vedle zavražděného bratra a odvlečen do žaláře. Jošt poslouchal s rostoucím podivením. Vilém vypravoval, kterak byl před soud postaven k smrti odsouzen, pak na den 25. máje před neděli Exaudi k večeru na popraviště Koňského trhu vyveden a katem na prostřední justici odpraven. Vypravoval, kterak za bouřlivého počasí o půl noci na šibenici zas obživnul, kterak zápasil s nesnází, kterak konečně blesk roztříštil šibenici a srazil jej k zemi, kterak se uchýlil v Scotův příšerný příbytek, a co tam všecko zkusil, poznal a přezvěděl.

Když Vilém vypravování skončil zvolal Jošt v přenáramném podivení: "Podivno! — podivno! Co mi zde, Vilémе vypravuješ, to se mi všecko ve snách zjevilo, jak by se to bylo se mnou dělo, a tys mi nevyprávěl nic nového, nic neznámého. Já však jsem šťastněji žil v pěstotě šlechetného opata Filoména stejně jak ty za dne zcela oddán přísným vědám a skoumání slova božího, které nám jest zachováno v posvátných knihách Starého i Nového zákona. Když ty otvíral's knihu přírody a stopoval's v ní úkony ducha, otevíral já naopak knihu ducha a stopoval v ní úkony její viditelné činnosti, jejího vtělení. Když však ty viděl's ve snách krasavici onu, když vypínal's po ní rámě horoucí své toužebnosti, když ve svém náručí hýčkal's a hladil's Mandragoru, kochal jsem se já v skutečné živé lásce za odměnu své duševní snahy. Nyní však dáme výhost zpomínkám na minulou hořkost a oddáme se zcela slasti přítomné i budoucí. Jak jsme druhdy žili v nerozdílné lásce, jako by naše duše byly srostlé, tak i budoucně chcem žíti a bohdá nic nás více nerozloučí."

"Nejkrásnější avšak i nejtrvanlivější pouto lásky, ježto vás ještě pevněji sloučí, čeká příhodného okamžiku," řekl Filomén s úsměvem.

Pokračování.

„Climacterie."

V životě žen nastává mezi 39. a 55. rokem doba, která jest velikou událostí v jich bytí a veliký vliv má na jich štěstí a zdraví. Změna ta působí docela zvláštním a zmalátňujícím vlivem na celou soustavu nervovou a ježto činnost žaludku, jater, ledvin a srdce podléhá úplně řízení sympathetické soustavy nervové, lze snadno chápati, proč ženy v této době podléhají tak velice onemocnění těchto ústrojí.

Dr. Shoop objevil, že život a síla spočívají v mohutnosti nervů a jeho lék „Restaurator" (Obnovitel) jest nově objevený a uzdravuje tyto choroby působením na ony nervy, které ústrojí vnitřní kontrolují a v nichž též vězí příčina onemocnění.

Lék tento jest pravým dobrodiním pro ženy chorobou onou stížené, o čemž Vás snadno pokus přesvědčí. Dra. Shoopa „Restaurator" (Obnovitel) není žádný lék tak zv. „Nervine," kterýmž jménem označují se jedovaté léky, které obyčejně chorobu zvětšují, nýbrž slouží ku výživě a posílení oslabené soustavy nervové a odstraňuje tak pravé příčiny choroby.

V lékárnách neb franko expresem za $1.00.

Českou knihu „Návod ku dosažení zdraví a síly," ve které o „Climacterii" mnoho se dočtete a vzorky, zasýláme zdarma každé chorobné ženě. Adresujte:

Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

SEVEROVY BALSAM
PLÍCNÍ NEJLEPŠÍ
jest nejlepší lék
proti kašli, chřipce, katarhu hrtanu a průdušek, nastužení, chřipce, záčetu, bolestem v krku, počátkům onemocnění a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.
Na prodej ve všech lékárnách.
Proti zápě berte
Severovy Pilulky pro játra
ZA 25c.
Bolesti hlavy, nervosnost, horkost, bolesti nervové jisté a rychle vyléčí
SEVEROVY PRÁŠKY
proti bolestem hlavy a neuralgie.

ajdému, kdo

jest nespokojen!

se vším, co ho obkličuje a postavení své zlepšiti si hodlá, tomu naskytuje se dobrá příležitost, když dopíše na J. FRANCIS v Omaha a požádá jej o výtisk malé knížky, vydané nedávno departementem dopravním dráhy Burlingtonské.

Knížka ta nese název "A New Empire", má 32 stran obsahující užitečné informace ohledně Sheridan okresu a Big Horn basiny, Wyoming, kde jest

Země mnohoslibnou

a kam přítomně obrací se zraky tisíců nadějeplných osadníků.

HUMPHREYS'

Nothing has ever been produced to equal or compare with **Humphreys' Witch Hazel Oil** as a CURATIVE and HEALING APPLICATION. It has been used 40 years and always affords relief and always gives satisfaction.

It Cures PILES or HEMORRHOIDS, External or Internal, Blind or Bleeding—Itching and Burning; Cracks or Fissures and Fistulas. Relief immediate—cure certain.

It Cures BURNS, Scalds and Ulceration and Contraction from Burns. Relief instant.

It Cures TORN, Cut and Lacerated Wounds and Bruises.

It Cures BOILS, Hot Tumors, Ulcers, Old Sores, Itching Eruptions, Scurfy or Scald Head. It is Infallible.

It Cures INFLAMED or CAKED BREAST and Sore Nipples. It is invaluable.

It Cures SALT RHEUM, Tetters, Scurfy Eruptions, Chapped Hands, Fever Blisters, Sore Lips or Nostrils, Corns and Bunions, Sore and Chafed Feet, Stings of Insects.

Three Sizes, 25c., 50c. and $1.00.
Sold by Druggists, or sent post paid on receipt of price.
HUMPHREYS' MED. CO., 111 & 113 William St., New York.

WITCH HAZEL OIL

SLÁDKÝ
Olej sv. Gothharda
zahání boule, rouматismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. Jest to nejlepší mazání. Cena 50 cts.
Na prodej ve všech lékárnách.
Kdo chce
úplně vyléčil revmatismus,
bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se Severovým Olejem sv. Gothharda a užívá
SEVEROVY PILULKY
proti revmatismu.

Vykládací karty.

za 60 centa.

Taroky z Čech

za $1.10

K dostání též úplný seznam knih proti zaslání šec. v poštovních známkách na AUG. GERINGERA, 150 W. 12th St. Chicago, Ill

Podporujte Váš časopis „PŘÍTEL LIDU." $1·50 na rok

Před tím Po tom

Mužnost navrácena!

CUPIDINE

Tento výtečný bylinný silitel, předepisovaný věhlasnými francouzskými lékaři, léčí rychle všechny choroby nervosní a pohlavních orgánů, ztrátu mužnosti, bezesnost, bolesti v zádech, nervosní záchvaty, vyměk hlavní síly, mory a jinou vyrážku, nemoci kožní, vysilenost zaeju atd. Léčí neúčinní a mnoze neb nejlépe zouě rychle výkony, jež jsou předchůdci Spermatorhoeiy a jiných strašných následků a nemocnosti. CUPIDINE čistí jatra, ledviny a ostatní močové orgány. CUPIDINE sílí každý oslabený orgán. Mnohoeherobných nemůže být lékaři vyléčeno, poněvadž trpí úplnou vysilenosti. CUPIDINE jest jediným osvědčeným lékem a doporučován jest lékaři, nebo léčí bez operace. Každá bednička s písemnou zárukou vyléčení nebo se peníze vrátí. Bedníčka $1.00 nebo 6 bedniček za $5.00 u

DAVOL MEDICINE COMPANY
P. O. Box 2076 San Francisco, Cal.

nebo u

Dr BEN D. RUPP,
Wahoo, Neb.

Chcete si pochutnat?

Kuřte **PALDOVY**

znamenité tabáky!

Korunu

Granulovany Austrian Pure.

Zkuste je! Hlaste se o ně! Žádný obchod nebudiž bez nich! Také výborné odpadky od doutníků zvané "Clippings" a velký výběr dobrých a laciných doutníků stále na skladě. Adresa

GREAT ELGIN TOBACO WORKS, Elgin, Ia.

Dr. Petra Hoboko.

Každý nový objev v lékařství byl s jásotem přivítán, aby za krátko opět pohozen byl stranou, jelikož nemohl čelitl zkoušce času. To není u Dra. Petra Hoboka, starého krev čistícího prostředku. Po více než století obstál veškerou zkoušku času a tisícové dosvědčí jeho hojivé vlastnosti. Dra. Petra Hoboko jest více veliké zásluhy. Ono nejen vyhání chorobu z těla, ale tvoří novou, bohatě červenou krev a osvědčilo se býti výtečným silitelem.

Ono čistí krev. Ono podporuje trávení.

Ono působí na játra.

Ono řídí vnitřnosti. Ono má vliv na ledviny.

Ono utišuje čivní soustavu.

Ono živí, sílí a občerstvuje.

Ono odvádí starou krev a tvoří novou.

Ono otvírá póry kožní a působí zdravý pot.

Mnozí byli oklamáni s tak zvanými krev čistícími prostředky, následkem čehož jest přirozené, že otálí objednati něco, o čem nikdy neslyšeli. Všem těm radí Dr. Peter Fahrney, aby si psali o výtisk časopisu „Světlo"; stojí to pouze 1 cent za poštovní lístek a dosvědčená stvrzení, jež tam najde, přesvědčí i nejzatvrzelejšího o skutečných zásluhách Dr. Petra prostředků.

Dra. Petra Hoboko neobdržíte v lékárnách, nýbrž jedině od splnomocněných jednatelů pro Hoboko nebo od majitele

DR. PETER FAHRNEY,

112-114 S. Hoyne Avenue, CHICAGO.

A. MAŠINDA,

praktický lékárník

v Prague, Nebraska

Vyřizuje spravně a spolehlivě předpisy lékařské, má na skladě všecky byliny pro české hospodyně domácím prostředkům, léky patentované, léky Severovy, barvy štětce, zboží toiletní, galanterie atd. O hojnou přízeň žádá

A. Mašinda.

MDr. BOH. MALOCH

praktický lékař a chirurg

V PRAGUE, NEB.

Provádí všechny chirurgické operace a vykonává porodnictví důkladně a vyučlivě.

Obírá se na něho s důvěrou.

Shestak & Korbel

velká dentikářská dílna

WILBER, — NEB.

Vyrábí jemné dentíky různých druhů a mají na skladě potřeby kuřácké, jako dýmky, tabák atd

WE HAVE NO AGENTS

buy also from our factory at wholesale prices. Ship anywhere for examination, pay freight both ways if not satisfactory. 100 styles of Carriages, Top of Harness. Send 4cts. for 112 page catalogue. ELKHART CARRIAGE AND HARNESS MFG. CO.

No. 7169. $35. H. B. Pratt, Sec'y, Elkhart, Ind.